

Temporada 2025-2026

"Cicle d'orgue"

Roman Perucki, orgue

BANDA SIMFÒNICA MUNICIPAL DE VALÈNCIA

Cristóbal Soler, director artístic musical

Palau de la Música
Sala Iturbi
5 de desembre de 2025
Divendres. 19.30 h

Programa

Johann Sebastian Bach
(1685-1750)

**Preludi i fuga en Mi bemoll,
BWV 552*** (aprox. 17')
Per a orgue solo

Toni Goig
(1963)

Crisálida (aprox. 21')
I. Eclosión (Larva)
II. Metamorfosis (Crisálida)
III. Imago (Mariposa)

Alexandre Guilmant
(1837-1911)

**Simfonia núm. 1 per a orgue i
orquestra, op. 42**** (aprox. 25')
Arr. Eric Haegi (director de
l'Harmonie Nautique de Ginebra,
Suïsa)
I. Introduction et Allegro
II. Pastorale
III. Final

Johann Sebastian Bach
(1685-1750)

**Tocata i fuga en Re menor,
BWV 565*** (aprox. 10')

Esta programació és susceptible de modificacions

Roman Perucki, orgue
BANDA SINFÓNICA MUNICIPAL DE VALÈNCIA
Cristóbal Soler, director artístic musical

* En el 275 aniversari de la mort de J. S. Bach.

** Primera vegada per la BSMV.

Notas al programa

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

Preludi i fuga en Mi bemoll major, BWV 552

Esta obra grandiosa per a orgue obri i tanca el Clavier-Übung III, una de les col·leccions més importants de Bach. Escrita en 1739, està plena de simbolisme: la tonalitat de mi bemoll major, amb tres bemolls, al·ludix a la Trinitat, tema central de tot el cicle.

El preludi combina majestuositat i equilibri, amb un caràcter solemne que recorda una obertura francesa. La fuga, coneguda com "St. Anne" per la semblança del seu tema amb un himne anglès posterior, està formada per tres seccions que s'entrellacen magistralment fins a un final triomfal.

Més que una demostració de virtuosisme, esta obra és una profunda meditació sobre la fe i una mostra de la genialitat contrapuntística de Bach.

Toni Goig (1963)

Crisálida, per a banda simfònica

Obra composta en tres moviments independents entre si, amb un fil conductor que els unix; un "leitmotiv" fàcilment identificable des dels primers compassos, a través de l'oboé, en una dansa inicial, posteriorment imitat i desenrotllat sense descans durant tota la composició com a nexa d'unió entre les seues diferents parts.

Inspirada en la recreació del miracle de l'existència de les papallones, a través de la metamorfosi en les seues diferents fases; des del desenrotllament de la larva (1r moviment) on es presenten tres temes amb l'oboé, corno anglès, saxos i fagot com a instruments destacats, evoca la fase de formació de la larva fins a fer eclosió.

Segueix la transformació en crisálida (2n moviment) la música del qual descriu a través d'un tempo lent i tonalitat menor, un clima lúgubre i estrany al principi, el qual es va convertint a poc a poc en afable i amable, combinat amb un tema molt rítmic i fresc, i acabant amb aire èpic que representa la meta aconseguida (metamorfosi).

El 3r moviment és el més rítmic en el seu conjunt i representa l'abast de l'edat adulta de la papallona o imago, presentant un nou tema d'ambient festiu que reflectix la culminació del desenrotllament d'una nova vida, tot això vist de manera introspectiva, imaginària des de la perspectiva humana, evocant a través de la música diferents estats d'ànim, (tristesa, alegria, eufòria etc), convidant a l'espectador a identificar-los i crear la seua pròpia

seqüència d'imatges sobre este procés de transformació d'estos meravellosos éssers durant el transcurs del seu cicle vital.

Alexandre Guilmant (1837–1911)

Simfonia per a orquestra i orgue en Re menor, op. 42 núm. 1

Va ser una de les figures més destacades del romanticisme francès en l'àmbit de l'orgue, tant com intèrpret virtuós com compositor i pedagog. La seua *Simfonia per a orquestra i orgue en Re menor, op. 42 núm. 1*, és una adaptació orquestral de la seua Primera Sonata per a orgue, concebuda en col·laboració amb el cèlebre director Jules Garcin i estrenada en el Trocadéro de París en 1878 durant l'Exposició Universal.

L'obra, transcrita per a banda simfònica per Eric Haegui, en tres moviments, combina la riquesa melòdica i el lirisme típics del romanticisme francès amb una escriptura majestuosa per a orgue, que s'integra plenament en el teixit orquestral per a vents, en lloc de limitar-se a un paper solista. El primer moviment, de caràcter solemne, introduïx un diàleg poderós entre l'orgue i la banda simfònica, el segon oferix un lirisme íntim i contemplatiu, mentre que el final reprén un to triomfal, ple de brillantor i energia.

Amb esta simfonia, Guilmant aconseguí un equilibri perfecte entre l'esperit simfònic i l'esplendor de l'orgue, consolidant un model que influiria posteriorment en compositors com Saint-Saëns.

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

Toccata i fuga en Re menor, BWV 565

Poques obres en la història de la música són tan reconeixibles com la *Toccata i fuga en Re menor* de Johann Sebastian Bach. Escrita probablement en la seua joventut, vora el 1703-1707, esta peça encarna tota la força, dramatisme i virtuosisme de l'orgue barroc alemany i que, en esta ocasió, escoltarem amb una adaptació per a orgue i banda simfònica.

La *toccata* inicial, amb els seus arpegis vertiginosos i concordes imponents, funciona com una demostració del domini tècnic de l'organista i dels professors de la BSMV, amb un desplegament del poder sonor tant de l'orgue com de la banda simfònica. La fuga que segueix desenvolupa un tema de caràcter enèrgic i rítmic, en el qual Bach mostra el seu mestratge contrapuntístic i la seua capacitat per a transformar un motiu simple en una estructura monumental.

Tot i que la seua autenticitat i data exacta han estat objecte de debat entre els musicòlegs, la *Toccata i fuga en Re menor* continua sent una de les obres més populars del repertori organístic, símbol del geni inventiu de Bach i de la grandesa del barroc.

Cristóbal Soler

Considerat com un dels directors més importants de la seua generació, Cristóbal Soler ha desenvolupat una trajectòria en constant ascens, formada per un ampli repertori, tant al camp simfònic com al gènere líric. La crítica ha sigut unànim en destacar el seu carisma i profunditat interpretativa, a més d'una precisa i consolidada tècnica de direcció. Tot allò, fruit d'una formació sòlida i rigorosa a Viena, estudiant el gran repertori centreeuropeu dels segles XIX i XX, de la mà de grans directors com Nikolaus Harnoncourt, Wolfgang Sawallisch, George Prêtre, Vladimir Fedoseyev o Mariss Jansons.

© J. del Real

Durant les seues sis temporades com a director titular del Teatre de la Zarzuela de Madrid, ha dirigit noves produccions com *El Gato Montés* (Premio Lírico Teatre Campoamor a la Producción Lírica Española, 2013); *Los Diamantes de la Corona* (nominació als International Opera Awards 2015); l'estrena en època moderna de *Galanteos en Venecia* (nominació als Premios Max, 2016), a més d'un extens catàleg de sarsueles: *El barberillo de Lavapiés*, *Pan y toros*, *Alma de Dios*, *El trust de los tenorios*, *Los claveles*, *La reina mora*, *Doña Francisquita*, *Luisa Fernanda*, *La Generala*, *La Revoltosa*, *La Verbena de la Paloma*, *Agua, azucarillos y aguardiente*, *El año pasado por agua*, *Los descamisados*, *Marina*, *El Domínó azul*, *La Dogaresa*, *La Gran Vía*, *Los Flamencos*, *La buena ventura*, *Katiuska*, etc.

Nascut a Alcàsser (València), inicia els seus estudis de Direcció d'Orquestra i de Banda Simfònica amb el seu mestre i mentor, José Mª Cervera Collado, i serà el seu director assistent en nombroses produccions de teatres com el Gran Teatre Liceu de Barcelona, el Teatro de la Zarzuela o el Badisches Staatstheater Karlsruhe. Després de finalitzar els seus estudis superiors de Composició i Direcció d'Orquestra, cursa el Màster de Direcció d'Orquestra a la Universitat de Munic, amb les màximes qualificacions. Ha sigut director

artístic musical de la Banda Simfònica de la Societat Musical Santa Cecília (1991-1995) guanyant diferents mencions d'honor en diversos certàmens així com a director artístic musical i fundador de l'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València (1995-2010), que va aconseguir el 1er Premi del Concurso Internacional de Jóvenes Orquestas Sinfónicas, celebrat a Viena el 1998.

Durant este període de formació integral a Centreeuropa, comença a ser convidat per les principals orquestres i bandes simfòniques espanyoles: Orquesta y Coro de RTVE (amb els qui ha iniciat una col·laboració junt amb Patrimonio Nacional), OBC Nacional de Catalunya, Orquestra de València, bandes simfòniques municipals de Madrid, de Barcelona i Mallorca; Orquesta Sinfónica de Galicia, Orquesta de la Comunidad de Madrid, Orquesta Sinfónica de Bilbao, Real Orquesta Sinfónica de Sevilla, Sinfónica de Castilla y León, Sinfónica de Navarra (Dtor. Associat i Principal convidat, 2013-16), Orquesta Ciudad de Granada, Extremadura, JONDE, al Palau de la Música de València, Auditorio Nacional de Madrid, Palau de la Música de Catalunya o l'Auditorio Baluard de Pamplona, Teatro Auditorio de Cuenca, Auditorio Manuel de Falla, etc.

Cristóbal Soler és president fundador d'AESDO, Asociación Española de Directores de Orquesta, i, des de 2016, director artístic de la Semana de Música Religiosa de Cuenca, distingida recentment amb la Insignia Cultural de la Comunidad de Castilla-La Mancha, per l'Observatorio de la Cultura. Així mateix, Cristóbal Soler ha sigut guardonat amb el Premio Ciudad de Cuenca 2018, per la seua labor com a director artístic de la SMR. Al 2019 ha sigut nomenat director artístic i musical del Festival *CullerArts* i president del Concurs Internacional de Violí *CullerArts*. Al 2020 ha sigut elegit director artístic del Concurs Internacional de Direcció d'Orquestra, Llíria, City of Music. Al 2021 és nomenat Director Artístic del Festival d'Òpera, Open Air, *Culler Arts*.

En l'actualitat és el Director Artístic Musical de la Banda Simfònica Municipal de València i de la Jove Orquestra Simfònica de la Federació de les SS.MM. de la Comunitat Valenciana.

Roman Perucki

Es va graduar en 1985 en l'Acadèmia de Música Stanislaw Moniuszko de Gdańsk, en la classe d'orgue del professor Leon Bator. Allí va començar a impartir classes en 1985 i actualment és catedràtic de Música d'orgue en la seua alma mater. Va continuar els seus estudis en cursos de mestria a Polònia i a l'estranger.

© Magdalena Czajka

És l'organista principal de la catedral d'Oliwa a Gdańsk. És director de l'Orquestra Filharmònica Bàltica Polonesa a Gdańsk, fundador del Centre de Congressos i Música de Gdańsk i president de la Societat Musica Sacra. Ha contribuït a la creació de nous instruments a Gdańsk i els seus voltants.

Roman Perucki és el director del Festival Internacional de Música d'orgue més antic de Polònia, que se celebra a la catedral d'Oliwa, i del Concurs Internacional J.P. Sweelinck a Gdańsk, així com d'altres cicles internacionals de música d'orgue. És membre del jurat de nombrosos concursos d'orgue a Polònia i a l'estranger. També impartix classes magistrals.

Fins a la data, ha oferit més de 2.700 concerts d'òrgan: recitals com a solista, concerts amb orquestres de cambra i simfòniques, concerts a duo, entre d'altres, al costat de la seua esposa, la violinista Maria Perucka. Ha actuat per tota Europa, el Japó, la Xina, Mèxic, els Estats Units i Austràlia.

Ha gravat nombrosos discos compactes. Ha realitzat gravacions per a la ràdio i la televisió nacionals, així com per a productores i mitjans de comunicació estrangers. Va rebre el Premi de Cultura del Ministeri de Cultura, nombrosos premis de les autoritats de la ciutat de Gdańsk i la més alta distinció del Vaticà.

BANDA SIMFÒNICA MUNICIPAL DE VALÈNCIA

L'any 1901 el regidor de l'Ajuntament de València, periodista i crític d'art, Vicente Ávalos Ruiz, va proposar a la màxima autoritat musical de l'època, Salvador Giner, la creació de la Banda Municipal sota la direcció de Santiago Lope, que va dirigir el primer concert el dia 8 de desembre de 1903.

Amb el mestre Lope al capdavant, l'agrupació valenciana aconseguí innumerables èxits, entre estos, tres primers premis en el Certamen Internacional de Bilbao, celebrat el 1905.

Han sigut directors titulars de la Banda Municipal els mestres: Lope, Vega, Ayllón, Seguí, Palanca, Ferriz, Garcés, Ribelles, Sánchez Torrella, Bonete Piqueras, Rafael Sanz-Espert, Miquel Rodrigo i Tamarit i en l'actualitat Cristóbal Soler Almudéver.

La Banda Municipal fa anualment nombroses actuacions, entre els quals cal destacar els concerts realitzats per cicles al Palau de la Música, els realitzats al mes de juny als jardins del Palau, així com als barris perifèrics, pobles de la Comunitat Valenciana i diverses ciutats europees, i també participa en els actes protocol·laris de l'Excm. Ajuntament de València.

L'any 2002 l'Ajuntament de València va acordar concedir-li la Medalla d'Or de la Ciutat amb motiu del centenari de la fundació.

Al 2003, a proposta de la ministra d'Educació, Cultura i Esports i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres, es va concedir a la Banda Municipal de València la Corbata de l'Orde Civil d'Alfons X el Savi.

Al 2005 va realitzar una gira pel Japó, amb enorme èxit, va participar en el 2005 Japan Band Clinic, i tot això va contribuir a augmentar-ne el prestigi internacional.

Està en possessió de la Medalla d'Or al Mèrit en les Belles Arts, la més alta condecoració concedida per l'Estat espanyol i l'Alta Distinció de la Generalitat Valenciana al Mèrit Cultural.

Banda Simfònica Municipal de València

Regidor d'acció cultural, patrimoni i recursos culturals: José Luis Moreno Maicas

Cap de servici: Sonia Cano Castaño

Director artístic musical: Cristóbal Soler

Subdirector: Miguel Vidagany Gil

Flautí

Marcos Chirivella Andrés

Flautes

Adrián Serrano Navarro

Isabel Vila Burguet

Oboès

Antonio Fernández Cintero

Miguel Aguado Alcázar

Claudio Raúl Gadea Sanchís

Oboè-Corn anglés

Jesús Perelló Fuster

Fagots

Ovidio Giménez Martínez

Héctor Soler Lluch

Requint

José Beltrán Montagud

Clarinetes

José Miguel Martínez Falomir

Juan Antonio Fenollar Sala

Leandro Tello Espert

José Tello Espert

Francisco J. Perelló Aldás

Emilio Cárcel Villalba

Antonio Goig Valenzuela

Joaquín Barberá Cervera

Ana Cogollos Faus

Enrique Villalba Alonso

Enrique Sapiña García

Ricardo Fuster Cervera

Rafael Carlos Toledo Morales

Ángel Miguel Pérez Mínguez

Miguel Ángel Tamarit Barres

Clarinete baix i contrabaix

Daniel Belloví Navarro

Saxòfon soprano i alt

Mario Biendicho Giménez

Saxòfons alts

Francisco Arturo Bort Ramón

José Llopis Esteve

Emilio Rodríguez Galindo

Saxòfons tenors

Pedro Giménez Ballesteros

Miguel Asensio Segarra

Enrique Cárcel Villalba

Saxòfons barítons

Darío Benedito Aviñó

Sergio Muñoz Pérez

Trompes

Honorio Alberto Muñoz Gea

Mario Osca Ruiz

José Manuel Campos Almela

Manuel Amorós Aviñó

Manuel Faus Faus

Trompetes

Domingo Ángel Torrella Sancho

Juan Bautista Fons Sanfrutos

José Javier Amorós Martínez

Patricio Soler Pérez

Trombons

Agustín Puig Gómez

Carlos Climent García

Antonio Zapata Lis

David Pont Ripoll

Trombó baix

Salvador Pellicer Falcó

Fiscorn

Jaume Prats Lacuesta

Bombardins

Vicente Nogués Suey

José Luis Ramón Criado

Bombardins barítons

Francisco Javier Castellano Gómez

Jordi Peiró Marco

Tubes

Miguel Vallés Manzano

José María Santos Ferrer

José Vicente Asensi Galduf

Justo Miguel Moros García

Pedro Criado Valero

Contrabaixos

Joana Sales Baviera

Xavier Amat Alcover

Percussió

Francisco José Fort Mari

Fina Sáez Carrascosa

Manuel Roda Cubas

Jesús Fenollosa Barrachina

Col·laboracions especials

María Fuster Gil, violoncel

Nerea Ojeda Pozo, violoncel

Vicenta Carrascosa Oriola, violoncel

Eva María de la Poza Goicoechea, violoncel

Gestió Banda Simfònica

Manuel Muñoz Pérez

Arxiver

Juan José Salazar Sancho

Personal auxiliar

José Miguel Utrilla Molina

Tèc. Adm. Gral.

Almudena Navarro Cuartero

Aux. administratiu

Alejandro Peña Juárez

Administrativo

Carmen Muñoz Alba

Avanç

21 de desembre, diumenge 11.30 h

SALA ITURBI

Concert Núm. 7 "Concert de Nadal"

CORAL JUAN BAUTISTA COMES

Cristina Contreras, directora

BANDA SIMFÒNICA MUNICIPAL

Cristóbal Soler, director

11 de gener, diumenge 11.30 h

SALA ITURBI

Concert núm. 8 "Pasdobles, valsos i obertures"

BANDA SIMFÒNICA MUNICIPAL

Cristóbal Soler, director